

№8 (579)

П'ятниця, 30 серпня 2013 року
Заснована 1 березня 1957 року

ПАПЕРОВИК

Газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН»

День Швейцарії — на гостині в посла

У Мистецькому арсеналі, що в Києві, відбулися урочистості з нагоди національного свята Швейцарії, організовані посольством цієї країни. Посол Швейцарії Крістіан Шьоненбергер із дружиною Барбарою заросили на святкування представників багатьох компаній, дипломатів іноземних країн та відомих українців. Були серед запрошених і представники ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» на чолі з головою правління Андрієм Панченком.

Зустріч, що почалася з офіційних промов посла та швейцарських дипломатів, трансформувалася у святковий концерт. Культурну програму відкривав український фольклорний ансамбль «Божичі», зі Швейцарії прибула

Еліана Буркі (котру називають сучасним символом країни) та гурт «Альпіністи». Еліана і її колектив, засновники нового музичного напрямку, виконували джазові і поп-композиції, використовуючи альпійський ріжок.

Незвичні музичні варіації полонили серця присутніх, представників різних націй і держав. Гості потрапили у маленьку Швейцарію — того дня у Мистецькому арсеналі звучали три офіційні мови держави-імениниці (за винятком ретророманської), панувала атмосфера толерантності і невимушеності.

Завершився прийом лотереєю, в якій найбільшим улюбленцем фортуни дісталися призи від компаній-спонсорів, а одному гостю — дві ночі в п'ятизірковому готелі в Швейцарії.

Спільна справа

Стадіон ім. А. В. Деняченка переживає друге народження. Півтора місяці тривали роботи з облаштування на ньому універсального спортмайданчика, систем освітлення, реконструкції трибун, кімнат для гравців тощо. Зачинателем доброї справи стало керівництво обласного УМВС, під егідою якого 25 серпня відбувся фінальний етап обласного турніру з футболу серед дитячих команд на кубок УМВС.

Тож напередодні заходу місцеві комунальники кинули ключ великим і малим підприємницьким структурам Малинщини: мовляв, допоможіть, хто чим може.

Одним із тих, хто відгукнувся, стало ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ»: за рішенням Правління було виділено 50 тисяч гривень благодійної допомоги для асфальтування спортивного майданчика і стоянки для автомобілів на стадіоні.

Наприкінці серпня на оновленому стадіоні відбувся анонсований турнір. І учасники, і глядачі змагаль, котрим

вже доводилося бувати там раніше, відмітили приємні зміни на краще. А невдовзі свої оцінки оновленому стадіону зможуть виставити і футболісти нашого підприємства, під час турніру, присвяченому пам'яті А. В. Деняченка, який відбувається щороку.

На знімку: за кілька днів до відкриття.

Американські підприємства WEIDMANN: погляд зблизька

Цього місяця голова правління Андрій Панченко побував на двох заокеанських підприємствах групи WICOR: в американських містах Урбана (штат Огайо) та Сент-Джонсбері (штат Вермонт).

Спершу Андрій Васильович, спільно з генеральним директором WET AG Марселем Суттером, відвідав фабрику в Урбані, на якій виготовляють різні види паперу для електротехнічної промисловості та ізоляційні компоненти. Зокрема, там знаходиться виробництво крепованого паперу, тема виготовлення якого на нашому підприємстві неодноразово висвітлювалася в «Паперовику». За словами голови правління, нині ця можливість виглядає більш реалістично, ніж торік, і, на його думку, вже наступного року лінія з випуску крепованого паперу може запрацювати в Малині.

— Важливо, щоб проект був вигідний і українцям, і американцям, і звісно ж, компанії WEIDMANN у цілому. Зараз проводяться остаточні бізнес-розрахунки, за допомогою яких буде визначено, наскільки економічно обгрунтоване це починання, — сказав Андрій Васильович. — Я вперше відвідав американські підприємства WEIDMANN. Порівнюючи нашу фабрику і ДП «ВМІК» з підрозділами у США, можу сказати, що малинське виробництво виглядає аж ніяк не гірше від американських фабрик: ні за обладнанням, ні за фасадом та внутрішнім виглядом. Щоправда, рівень автоматизації багатьох процесів у заокеанських колег значно вищий, зокрема велика кількість автоматизації задіяна у паперовому виробництві, у лабораторних дослідженнях тощо. Мушу визнати, що тут вони нас серйозно випереджають. Тому найближчим часом ми будемо приділяти більше уваги автома-

тизації нашого виробництва, особливо тих процесів, де автоматика значно ефективніша, ніж людська праця.

Наступні п'ять днів Андрій Васильович присвятив знайомству з фабрикою у Сент-Джонсбері та, разом із начальником цеху №6 Сергієм Головатчиком, взяв участь у нараді виробників картону групи WICOR.

збіглася із річницею перебування Андрія Васильовича на посаді. «Паперовик» поцікавився, яким же був цей рік для голови правління та підприємства.

— Рік минув цікаво і продуктивно і для фабрики, і для мене як для керівника. Спільними зусиллями було реалізовано багато завдань. Зокрема, ми досягли знач-

Таким чином, прожитий рік був не даремним, адже разом нам вдалося багато чого зробити.

— Андрію Васильовичу, вам, певно, вже доводилося раніше бувати у США. Чи подобається вам ця країна?

— Я був там тринадцять років тому, у м. Коламбус, що неподалік Урбани. Якби ви запитали мене про вра-

— Зустріч, що мала формат круглого столу, була присвячена обговоренню поточних виробничих питань і значних проектів, обміну досвідом та планами на майбутнє. Наприклад, картонової із Сент-Джонсбері розповіли про нещодавню модернізацію їхньої КРМ-2 та систему автоматизації цієї машини. Також серед досягнень американців — завершення проекту щодо переходу з рідкого палива на газ. Для нас, українців, це не дивина, бо саме таким видом палива користуємося багато років, а от для колег зі США — привід для оптимізму, адже завдяки реалізації такого проекту тепер вони економлять ледь не 50% вартості палива.

Поїздка до США майже

ного прогресу в проектах із виробництва основи для крепованого «м'якого» (або ж низької щільності) картону, аналізуємо можливість наступного року постачати цей матеріал на ДП «ВМІК». Майже цілком завантажені потужності з виробництва основи для шпалер, що приносить підприємству значний дохід. Є низка перспективних для компанії проектів, які перебувають на стадії випробувань і лабораторних досліджень. Крім того, наша територія стала значно чистішою та просторішою, адже за кілька місяців зникли деякі старі та непотрібні об'єкти, з чим ми впоралися достроково. Тож тепер маємо вільні площі для подальшого розвитку виробництва.

ження від Америки років із десять назад, то я би відповів «Так! Так! Так!», сьогодні ж можу сказати, що світ став значно меншим і США, безперечно, подобаються, там комфортні умови життя і гарна природа, особливо в районі Зелених гір (біля Сент-Джонсбері), та я ставлюся до цієї заокеанської країни без фанатизму. Наша Україна теж дуже гарна, сподіваюся, що коли-небудь ми теж зможемо досягти такого ж рівня розвитку, як і Сполучені Штати Америки.

На знімку: Сергій Головатчик та Андрій Панченко (крайні справа) з колегами зі США, Швейцарії та Китаю.

Оксана ГОРДІН.

Можливі зміни у схемі поставок

У серпні до України зі Швейцарії приїздив Патрік Гаро, менеджер з управління ланцюгом поставок WET AG (на фото зліва, справа — заступник голови правління Іван Бояршин). Одне з головних питань, яке він обговорював разом з українськими колегами, була оптимізація поставок продукції, що виробляє ДП «ВМІК». Нині доставка замовлень у країни СНД відбувається через швейцарський офіс компанії, проте передбачається, що незабаром ізоляційні компоненти замовникам із ближнього зарубіжжя надходитимуть напряму з України. Для цього потрібно адаптувати продукцію відповідно до потреб локального ринку, внести зміни до низки організаційних процедур, узгодити питання контролю якості та деякі операційні процеси. Тож незабаром, завдяки спільним зусиллям фахівців з київського представництва компанії WEIDMANN та малинських підприємств, ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» і ДП «ВМІК», буде здійснена оптимізація логістичних процесів.

Будьмо знайомі!

У канцелярії товариства сталися зміни. Вже кілька місяців там працює новий фахівець — Олена Сулік. Однак Олена Анатоліївна спів-

працює з товариством довший час — завдяки їй було завершено роботу з підготовки номенклатури справ підприємства. У цей час доводилося постійно взаємодіяти з житомирським держархівом та підрозділами товариства, тож для багатьох паперовиків вона вже добра знайома.

За фахом жінка економіст, закінчила Ленінградську лісотехнічну академію.

— Коли навчалася в 10-му класі, побувала на екскурсії у Ленінграді. Місто мене так захопило, що вирішила навчатися далі тільки там, — розповіла Олена Анатоліївна. — 2011 року тиждень провела у Санкт-Петербурзі, знову відвідала місця своєї юності, побувала в музеях... І закохалася у місто вдруге, адже воно стало ще кращим.

Після закінчення академії Олена Сулік повернулася до Малина. Працювала у банках «Україна», «Мрія», «ВТБ» та в Держлісгоспі. Найбільше захоплення жінки — подорожі. Вона відвідала багато європейських країн (Польщу, Німеччину, Австрію, Францію, Італію), любить відпочивати в Єгипті та вітчизняному Криму. Має багато друзів.

Віднедавна у відділі адміністрування замовлень та планування ресурсів трудиться новий фахівець — Віталій Снько. Цьогоріч Віталій Володимирович закінчив магістратуру Київського національного університету ім. В. Гетьмана за спеціальністю «міжнародний фінансовий менеджмент». Свій перший трудовий досвід юнак здобув під час навчання, протягом кількох місяців працював фахівцем відділу аспірантури в науковій частині ВМУРоЛ «Україна».

Добре володіє англійською мовою та вдосконалює свої знання з німецької.

На дозвіллі Віталій грає в шахи, а ще, разом із друзями-однодумцями, відтворює на гітарі композиції популярних

рок-гуртів. Недавно хлопці взялися за репертуар легендарного гурту «Metallica». Віталій закінчив музичну школу, але, за його словами, нині, завдяки сучасним технологіям і спеціальним програмам, мистецтво гри на музичному інструменті може освоїти кожен, навіть не знаючи нот. Головне — мати бажання.

Тож зичимо новим колегам мати вдосталь сил і бажання для підкорення нових кар'єрних вершин.

Відбулася ділова зустріч

Цього місяця у Малині побували представники одного з найбільших партнерів підприємства — ПАТ «Запоріжтрансформатор». Технічний директор Леонід Конторович, начальник технологічного бюро відділу ізоляції Юрій Задко та менеджер з поставок Сергій Кірса із Запоріжжя у рамках технічного аудиту відвідали ДП «ВМІК» та провели переговори з представниками ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ». На перемовинах обговорювали технічні показники різних видів паперу, зокрема можливість випуску паперу для ізоляції кабелів із більшою еластичністю.

На знімку: Сергій Кірса, Леонід Конторович, Іван Бояршин та Юрій Задко під час переговорів.

У місяці, що минає, одразу двоє працівників товариства відзначили 40-річчя своєї праці на фабриці: старший машиніст цеху №3 Василь Дубаста апаратник очищення стічних вод із цеху ВОС Іван Карась.

«Паперовик» пропонує вам ближче познайомитися з одним із ювілярів, адже, зважаючи на те, що чоловік працює на очисних спорудах, які знаходяться за кілька кілометрів

40 років трудового життєпису

від основної території підприємства, через офісну прохідну він проходить не часто.

Іван Павлович родом із Черкащини, проте вже багато років по праву називає себе малинчанином, адже тут обзавівся сім'єю, пустив міцне коріння. Має трьох дітей, семеро внуків і навіть одного правнука. Його старшому сину 41, а молодшому — 23 роки. Старші діти одружені, мають сім'ї, молодший, Сашко, недавно здобув вищу освіту. Двічі під час канікул, у рамках міжнародної студентської програми, побував у США, в Бостоні та Південній Кароліні. Батьки — Іван Павлович та його дружина-вчителька ЗОШ №3 Галина Іванівна — дуже ним пишаються. От якби ще знайшов син гарну роботу за фахом, каже чоловік.

Свій же трудовий шлях Іван Карась почав за п'ять років до приходу на фабрику, в Київському управлінні проектно-монтажних робіт, там же здобув професію електрозварювальника. 1973 року, в Малині, влаштувався зварювальником до фабричного управління капітального будівництва, потрапив до бригади Михайла Бернацького. З 1982 року працював електрогазозварювальником в цеху ОГПС (з 2007 року — цех ВОС). 1992 року перейшов на насосну станцію машиністом, адже робота зварювальника не найкращим чином впливала на стан здоров'я. Ось вже 9-й рік очищує промстоки на станції очисних споруд:

— Очисні знаходяться за гаражним кооперативом, що на вул. Барміна. Маємо

справу тільки зі стоками підприємства. Та досить часто недобросовісні городяни додають нам зайві роботи: мало того, що викидають сміття біля гаражів та по під лісом, так ще й у карти відстійників примудряються!

На питання про те, чим любить займатися у вільний час, чоловік відповідає, що часу на дозвілля в нього немає, адже разом з дружиною утримують чимале господарство: козу, індиків, курей, свиней. Раніше розводили кролів, нутрій та екзотичних фреток (домашніх тхорів).

Бажаємо Івану Павловичу та іншим ювілярам місяця міцного здоров'я, адже і в зрілому, і в молодому віці без нього не обійтись. Ще ж стільки справ попереду, чи не так?

«...Вам, верно, случалось слышать где-то валяющийся отдаленный водопад, когда встревоженная окрестность полна гула, и хаос чудных, неясных звуков вихрем носится перед вами. Не правда ли, не те ли самые чувства мгновенно обхватят вас в вихре сельской ярмарки, когда весь народ срывается в одно огромное чудовище и шевелится всем своим туловищем на площади и по тесным улицам, кричит, гогочет, гремит? Шум, брань, мычание, блеяние, рев, — всё сливается в один нестройный говор. Волы, мешки, сено, цыганы, горшки, бабы, пряники, шапки — всё ярко, пестро, нестройно; мечется кучами и снуется перед глазами. Разноголосные речи потопляют друг друга, и ни одно слово не выхватится, не спасется от этого потопа; ни один крик не выговорится ясно. Только хлопанье по рукам торгашей слышится со всех сторон ярмарки. Ломается воз, звенит железо, гремят сбрасываемые на землю доски, и закружившаяся голова недоумевает, куда обратиться».

Так, майже два століття тому, Микола Гоголь описував Сорочинський ярмарок. Однак дуже схожими були відчуття тих, кому довелося побувати у Великих Сорочинцях цього літа. Серед відвідувачів опинилося і 48 паперовиків, які мандрували Полтавщиною у рамках чергової поїздки вихідного дня. На день Незалежності вони побували на ярмарку та відвідали Полтаву, а наступного дня мали насичену екскурсійну програму, яка включала в себе відвідини численних пам'яток (Слави, захиснику Полтавської фортеці О. С. Келіну, знаменитій Полтавській галушці), «Білої альтанки» (збудованої до 200-ліття Полтавської битви), Свято-Успенського собору, Спаської церкви, Хрестовоздвиженського монастиря, місця визначної Полтавської битви та музею, їй присвяченого. Також паперовики побували в музеї І. П. Котляревського та опісаній іншим класиком, М. В. Гоголем, Диканці, де досхочу поласували варениками і сфотогографувалися біля тріумфальної арки, яка в 19 столітті слугувала парадними воротами до помістя Кочубеїв.

Привіт від Гоголя!

Нікого не залишила байдужим експозиція музею гончарства та кераміки, що в селі Опішня. Під враженнями від тамтешніх експонатів дехто з малинчан придбав сувеніри на ринку гончарних виробів, який вони відвідали по дорозі в Миргород. У самому ж Миргороді, знаменитому курортному центрі, наші туристи побачили кілька пансіонатів та пройшли пришвидшений курс оздоровлення у місцевому бюветі мінеральних вод.

Звісно, це не всі цікавинки, які довелося побачити працівникам товариства під час мандрівки. Та про решту вони розкажуть вам самі, коли ділитимуться враженнями від поїздки.

«ПАПЕРОВИК» — газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

Засновник і видавець — ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

Свідоцтво про реєстрацію серії ЖТ №94/471ПР від 17.02.2011.

Адреса видавця та редакції: 11602, м. Малин, вул. Приходька, 66.

Телефони: 6-72-53, 6-72-69, 6-72-22. Е-mail: info.wmpm@wicor.com

Газету набрано і зверстано у редакційному комп'ютерному центрі. Надруковано в друкарні ТзОВ «Борис і компанія», м. Київ, вул. Леніна, 64.

Виходить не рідше одного разу на місяць. Розповсюджується безкоштовно. Наклад 2000 екземплярів.

Редактор ГОРДІН О. І.

Матеріали, надруковані в газеті «ПАПЕРОВИК», не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця.

Відповідальність за достовірність публікації несуть автори. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету — обов'язкове.

© «ПАПЕРОВИК».